

Fischer: Jeg troer ikke, at den ærede sidste Taler handler rigtigt i at ville gjøre os til Dommere med Hensyn til Enkeltheberne i det foreliggende Lovforslag, thi vi føle vistnok Alle, hvor umuligt det er for os at affige en Dom, naar to Mænd, der kjende Forholdene saa godt som den ærede sidste Taler og det ærede Medlem for Færøerne, ere af ulige Ansættelser. Det vil da ikke let være os muligt at slutte os til nogen anden Ansættelse end den, der har vundet Fleertallet i Lagthinget for sig. Lagthinget er jo bestykket til at varetage Færøernes Interesser og maaskee antages at være i Besiddelse af den Sagkundskab, som behøves til at have den bedst begrundede Dom over det Slags Forhold. — Hvad det ærede Medlems første Udtalelse angik, vil jeg iøvrigt tillade mig at gjøre opmærksom paa, at han i Henseende til eet Punkt har befundet sig i en Vildfarelse. Det ærede Medlem gik nemlig ud fra, at det vilde have overveiende Bænkelse heber at ansætte de færøiske Torber til en Værdi i Handel og Wandel, og adskillige af det ærede Medlems Ytringer, der vare rettede mod Lovudkastet, gik netop ud fra den Betragtning, at der ikke paa Færøerne findes nogen egentlig Værdi af Torberne i Handel og Wandel. Jeg vil i den Anledning gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han har taget fejl, naar han troer, at der i Udcastets § 3 staaer, at Eiendommene skulle ansættes til den Pengeværdi, som de have i Handel og Wandel; thi det staaer der ikke (Er og: Det har jeg heller ikke sagt!). So, det sagde det ærede Medlem, eller idetmindste gik han ud deraf. Der staaer derimod i § 3, at Eiendommene skulle ansættes til en bestemt Pengeværdi ved et Skjøn over saamenes Productionsevne og øvrige Bessaffenhed, hvad der er noget deraf aldeles Forskjelligt. Da det ærede Medlem imidlertid nu, saavidt jeg har kunnet forstaae, selv erkjender, at hans Udtalelser i saa Henseende have beroet paa en Feiltagelse, skal jeg ikke dvæle videre derved. — Med Hensyn til mit Ændringsforslag vil jeg endnu bede de ærede Medlemmer om ikke at forvekle to Ting, nemlig Statskassen som saadan og Statskassen som Eier af visse Torber paa Færøerne, thi forvekler man disse to Ting, kan man let komme til det

Resultat, at mit Ændringsforslag indbringer Mere, end det virkelig gjør. At Statskassen som Torbeier paa Færøerne nemlig skal bære sin Deel af Taxationsomkostningerne, er en Selvfølge, og det er Noget, som man maaskee lade ude af Betragtningen, naar Taleren er om, hvor Meget af Udgifterne Statskassen som saadan skal afholde. Mit Ændringsforslag gaaer ud paa, at Statskassen ved denne Leilighed skal bære Halvdelen af Omkostningerne, ligesom den ifølge Loven om Kjøbstædernes Skylsætning af 11te Februar 1863 bærer Halvdelen af Udgifterne, og det gaaer endvidere ud paa at give en vis Hensigt med Refusionen af den anden Halvdeel, hvilket ligeledes er Tilfældet med nævnte Lov, med hvilken mit Ændringsforslag altsaa er i fuld Overensstemmelse.

Frog: Jeg har den allerstørste Agtelse for det færøiske Lagthings Mening, og jeg vil ogsaa anbefale det høie Thing i det Hele at følge den; men Tallene have dog for mig en endnu mere overbevisende Kraft end Lagthingets Autoritet.

Formanden: Jeg skal bemærke, at der ikke vil blive afstemt over andre Paragrapher end dem, hvortil der er stillet Ændringsforslag, eller over hvilke særskilt Afstemning forlanges.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man fik til Afstemning, hvorved

1) Ændringsforslag af Müller til § 6:

3 næstsidste Punktum udgaaer „10“ vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer

2) Lovudkastets § 6, med den deri foretagne Ændring, saalydende:

Bliver der Spørgsmaal om et nyt Skjøn paa Aastedet, hvad enten dette foretages efter vedkommende Interesseredes Forlangende, eller fordi Revisionscommissionen finder det nødvendigt for at kunne paakjende en fremkommen Indsigelse, afholdes dette af en ny Taxationscommission, bestaaende af det af de tvende